

Pasen 2009 Open Hof

Markus 16: 8

PAASVREES

Gemeente van onze Heer Jezus Christus

Paasvrees

Wat is dat nou voor iets mals

Van Pasen moet je toch blij worden en niet bang

Dat zou je denken, maar de eerste berichten over Pasen vertellen toch wel wat anders.

Zeker ook de blijdschap breekt door

Maar het is wel een heel andere blijdschap dan ons `vrolijk Pasen`

Dat hoort bij chocolade hazen en goudgele kuikentjes en lentebloesem

Daar kun je en mag je vrolijk van worden.

Maar die vrolijkheid is ook net zo kwetsbaar als de lentebloesem.

Hoe vrolijk is het Pasen in Noord Korea

Hoe vrolijk is het Pasen op de afdeling oncologie.

Hoe vrolijk is het Pasen in het gezin waar de vrede gebroken is.

Hoe vrolijk Pasen is het bij jou en bij u?

Daarom moet je horen van de echte blijdschap van Pasen.

Ik denk aan wat Petrus schreef in zijn eerste brief "aan de lijdende Kerk" van Rome.

Christenen die zuchten onder vervolging en martelingen

Midden in uw verdrukking ervaart u door uw geloof een onuitsprekelyke verheerlijkte vreugde,

Geen blijdschap bij de gratie van een vrolijk zonnetje

Maar een blijdschap die rechtstreeks afkomstig is van de gekruisigde en opgestane heer.

Die door de dood en de hel is heengekomen.

Die blijdschap is niet vanzelfsprekend en niet zonder vrees.

Voorals Marcus legt daar de vinger bij.

Marcus schreef die zijn evangelie allereerst voor de lijdende kerk te Rome

In zijn verslag van de opstanding die eerste morgen komen we het hele woord blijdschap niet eens tegen.

Hij eindigt zijn paasbericht zelfs met dat vreemde zinnetje - *en zei zeiden niemand iets, want ze waren bevreesd.*

Niks 'Daar juicht een toon, daar klinkt een stem die galmt door heel Jeruzalem'. dat hoort meer bij Pinksteren dan bij Pasen.

Waarom waren ze zo bang?

Het begon er mee dat deze drie vrouwen voor dag en dauw naar het graf van Jezus waren gekomen..

Wat bij zijn begrafenis zo vlak voor de sabbat niet meer gelukt was, dat willen zij na de sabbat alsnog doen: zijn in linnen gewikkelde lichaam zalven met heerlijk geurende zalf die ze 's nachts bereid hebben.

Een laatste eerbetoon aan hun heer.

Wat een liefde van deze vrouwen en dapper - want het was gevaarlijk wat zij deden, de mannen zaten angstig verstopt,

En dan opeens op weg naar het graf realiseren de vrouwen zich: de steen.

De zware steen die voor de opening gerold is,

Dood is dood en die steen is bedoeld om altijd te blijven liggen.

Dat ze daar niet aan gedacht hebben.

Zou hen dan zelfs deze laatste dienst aan hun Heer nog afgenomen worden.

De dood is zo wreed - dat ene woord, dat ene gebaar, je bent eeuwig te laat als je het nog had willen doen.

Zelfs gestorven had je je geliefde nog wel eeuwig willen vasthouden. Maar onherroepelijk komt dat moment en gaat de kist dicht,

Komt de steen ervoor.

En wie kan die steen wegstrijken.

De meer nuchtere typen hebben allang hun hoofd geschud,

Lieve zusters, wat zoeken jullie daar nog, dood is dood, wees maar blij met die steen.

Maar dan gebeurt eigenlijk alles tegelijk.

Marcus vertelt hier heel compact.

Op het moment dat het probleem van de steen tot hen doordringt, is dat probleem ook al weer opgelost, want als ze tegen de helling omhoog kijken waar het graf zich bevindt, zien ze dat de steen opzij gerold ligt.

Het graf staat wagenwijd open.

De tijd is te kort om te denken over het hoe en wat, het gaat hen om Jezus,

Hem willen ze zien, hem willen ze verzorgen, er zal toch niet iets ergs gebeurd zijn?.

Ze gaan het graf binnen en het is niet leeg.

In de schemer valt allereerst die witte gestalte op, een jonge man zit daar, rustig te wachten. NB in een graf

De vrouwen staan verstijfd van schrik.

Dit is zo volstrekt anders dan waar hun gedachten op gericht waren.

Stel dat er grafschennis was gepleegd, stel dat ze een afschuwelijke chaos hadden aangetroffen,

Ook dan zouden ze geschrokken zijn,

Maar, dan hadden ze wel geweten wat ze moesten doen.

Dan hadden deze vrouwen ongetwijfeld aangepakt.

Als leeuwinnen zouden ze voor hun gestorven Heer gevochten hebben.

Maar deze jongeman in smetteloos witte kleding.

Tegengesteld aan alles wat met ellende en dood te maken heeft.

Hierop zijn ze niet berekend. Ze staan stijf van schrik.

En dan die boodschap.

Die man of engel, - Marcus laat het in het midden - alsof het doodnormaal is, spreekt over Jezus als de levende,

Ja, Jezus van Nazareth die enkele dagen terug gekruisigd is, en gestorven en hier begraven,

Doodnuchter zegt die man, Hij is hier niet.

Zeker Hij was hier wel. Hier lag Hij.

Maar Hij is opgewekt.

Zeg maar even tegen zijn discipelen en Petrus dat ze naar Galilea moeten gaan, daar zullen ze hem zien.

Dat heeft Jezus ook met hen afgesproken, vlak voor zijn sterven.

Alsof met de dood niet alle afspraken en plannen volledig afgebroken worden.

En nu wordt zo eenvoudig op die afspraak teruggegrepen.

Hier is de botsing compleet.

Heel eenvoudig wordt gesproken over iets dat volstrekt onmogelijk is.

Want dood is dood.

En het enige dat je misschien nog kunt doen is dat lichaam, dat graf verzorgen,

Het koesteren van de herinnering

Of het koesteren van je verdriet, als een uiterste even machteloze als troosteloze poging om hem toch nog bij je te houden.

Maar zelfs het minste kunnen ze niet meer doen - want Jezus is weg.

De doodnuchtere typen die hadden gezegd: lieve zusters jullie hebben niets in dat graf te zoeken, hebben gelijk gekregen.

Maar totaal anders dan zij bedoelden.

Dood is dood, was hun waarheid. Helemaal gelijk.

Je vindt er niets, helemaal waar.

Maar anders waar dan die zogenaamd nuchtere typen bedoelen.
Want in plaats van: dood is dood en daarmee uit, moet je gaan zeggen:
Nee, de dood is dood en nu gaat het pas goed beginnen!

Niet de dood heeft een punt achter Jezus gezet.
Nee, Jezus heeft een punt achter de dood gezet.

Want daar waar de dood was, staat nu die boodschapper in het wit die zegt, kom ga weer verder.

Want Jezus leeft en gaat naar galilea zoals afgesproken.

Hij heeft de draad weer opgepakt, doen jullie het ook weer:

Kom naar Galilea

Voor de stekker van deze boodschap hebben de vrouwen geen stopcontact, hier is hun systeem niet op berekend. Ze kunnen maar één ding doen - heel hard weg rennen.

En terecht, toch brs en zrs!

Want hoe eenvoudig de woorden ook zijn.

Haast alsof er niets is gebeurd die afgelopen drie dagen...

Het tegendeel is natuurlijk het geval:

De bestaande werkelijkheid is volledig op zijn kop gezet.

Want dood is dood. Dat weet iedereen.

En de dood van de Here Jezus was zelfs een dood zonder weerga.

Hij was een gehangene, door mensen verafschuwd en door God vervloekt.

De gapende leegte na Zijn dood is onvergelijkbaar diep en alleen maar zwart.

Dierbare herinneringen?

Vergeet ze maar gauw, want hij is tot een misdadiger gemaakt

Een vervloekte.

God en Mensen hebben Hem verworpen.

Zelfs zijn Naam mag niet meer genoemd worden.

Maar als je dan bedenkt wie Hij was en wat Hij gedaan heeft, Jezus van Nazareth.

Deze mens zo volmaakt in zijn liefde jegens God en mensen,

Als hij vervloekt is,

Waar blijven **wij** dan

Als ze dit aan het groene hout gedaan hebben, wat zal met het dorre geschieden?

Met **zijn** dood is toch het doek over de hele mensheid gevallen.

Met de kruisdood van Jezus is het lot van alle mensen bezegeld.

Met zijn dood kun je stellen - is de hele mensheid ten dode verdoemd

Zonder dat de vrouwen het zich allemaal helder bewust waren,

Dat was hun werkelijkheid.

En juist daarom is die boodschap:

Hij is opgewekt, zo ontstellend.

Niet Hij is opgestaan.

Nee, opgewekt: dwz,

God zelf heeft JA tegen hem gezegd.

God zelf heeft redenen in Hem gezien om de vervloeking ongedaan te maken.

De gekruisigde NB is opgewekt.

De vervloekte is in volle eer en heerlijkheid hersteld.

Dit gaat alles op zijn kop zetten.

Dit gaat alles veranderen.

De eenvoud van het Paasverhaal is onthullend.

Dat de vrouwen in grote vrees wegvluchten duidt erop dat de opwekking van Jezus heel wat anders is geweest dan dat Jezus uit de dood is teruggekomen.

Zoals bv Lazarus die keerde terug in dit oude bestaan.

Dat Jezus is opgewekt betekent dus echt niet dat nu alles weer als vanouds zal worden.

De vrouwen zijn via de boodschap van de engel geconfronteerd met God zelf,
Met het aller-eigenste van God,
Want Hij is de God die raad weet met een verloren en vervloekte mensheid,
Met een hopeloos geschonden schepping,
Hij is de God die de doden opwekt.
Daarom is Hij God.

Hij is de God die dankzij Zijn eniggeboren Zoon Jezus christus een punt kan zetten achter de dood, of
zo u wilt een dubbele punt.
God die nieuw kan beginnen waar alles ophield.
God die het niet zijnde tot aanzijn riep die het licht riep in het duister,
Hij is het,
Hij heeft zichzelf gemanifesteerd in een daad die het licht van de schepping doet verbleken, in de
Here Jezus is het nieuwe licht, de zon van de nieuwe aarde opgegaan.

Daar vluchten de vrouwen voor weg.
Daar is hun oude systeem niet op berekend.

Eigenlijk vluchten ze weg voor God en voor wat God met ons mensen kennelijk kan en wil doen.
Dit vertelt ons dat wij mensen eigenlijk helemaal geen raad weten met Pasen.

O ja wel met het vrolijke Pasen van de nieuwe lente.

Met een evangelie dat oude en bekende herstelt en bevestigt.

Dat ons met rust laat, dat ons ons eigen leven laat leiden.

Maar het echte Paasevangelie is niet in pasbaar in ons oude denken, voelen, handelen.

Het kerstevangelie kunnen we nog om ons heen slaan als een warme deken.

Kerst vieren gaat ons dan ook beter af dan Pasen vieren.

Maar als kerst een warme deken is, dan is Pasen een koude douche.

Daar word je pas echt wakker van.

Pasen betekent: Het oude is voorbij

Ons leven hier en nu is niet alleen oud

Het is ten dode opgeschreven

Veroordeeld

Op Golgotha heeft Jezus het oordeel gedragen over ons bestaan in deze wereld.

De boodschap van Pasen is dan ook:

Als je blijft in het ouden

Dan blijf je onder het oordeel,

Pasen is radicale vernieuwing.

En daar zijn we bang voor.

Als een vervuilde zwerver die met afgrijzen een goede wasbeurt tegemoet ziet.

Laat me.

En misschien dat dat wel ons gevaar is dat we die mooie boodschap van Pasen wullen gebruiken om
alleen maar ons oude vertrouwde leven veilig te stellen.

Maar dan krijgen we te horen: Jezus is hier niet.

Hij is niet meer in het oude

Hij is opgestaan in het nieuwe

En dat betekent voor ons bekering

Zoals de catechismus het verwoord:

Bekeren = Sterven en opstaan.

Willen we dat?

Afrekenen met wat niet bij God hoort en gaan doen wat bij Jezus hoort?

Of lijken wij op die vrouwen die met alle liefde en toewijding een Jezus koesteren die verleden tijd is
geworden.

Maken wij van de kerk een monument,

Of laten we ons de wereld in zenden,

In het geloof juist daar de Here Jezus als de levende heer te ontmoeten.

Niet in Jeruzalem, niet in ons eigen kerkelijk domein,
Maar in Galilea: Israëls venster op de heidenwereld - daar zult gij hem zien.
Leggen wij ons bij onze fouten en zonden neer en ach er is wel vergeving, prettig Pasen, broeder,
Of geloven wij dat de doop ons in Jezus dood en opstanding inlijft en dat we uit onze zonden moeten
en kunnen opstaan in een echt nieuw leven,
Een leven voor God.
Mag God er voor ons zijn, om ons bestaan te bevestigen, onze verlangens te bevredigen, onze
angsten weg te nemen.
Of verlangen wij er voor God te zijn en hem te dienen en Jezus te volgen waar Hij ook gaat.

Misschien is het goed om vandaag maar net als toen weer eens goed te schrikken van het nieuwe
van Pasen,
Dat wij hier en nu te maken hebben met de levende God en de levende Here Jezus Christus en dat
Hij nu in ons midden is
En dat we sidderend Hem belijden
Om dan juichend met hem mee te gaan en op te staan in een echt nieuw leven.

Met die onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde

Amen.